

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KOZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronkint 5 kr-ával
számítatnak.

Az állam mindenhatósága.

Debreczen, január 11.

Ha az egyének s ezekből alakított érdekesoportok az állam segélyébe és támogatásába helyezik bizalmukat, akkor két tényt következtethetünk belőle, először hogy az állam hatalmas, a mi örvendetes, másodsor, hogy az egyén, vagy az érdekesoport gyenge, tehetetlen, a mi nagyon sajnós. Mert az állam nem csak elvékből meríti hatalmát, hanem annál erősebb és hatalmasabb, mentől erősebbek, kitartóbbak egyes polgárai.

Fényes példa erre Angolország. Nagyságát és óriási hatalmát onnan merítette, hogy polgárai egyenként, minden téren annyit teremtettek, mint más országban egész társaságok.

A tudományos tért nem érintjük, sem a politikát, de azon óriási haladást, melyet a praktikus élet a tizenkilencedik században felmutat, angolok által lett inaurálva.

Azon megmérhetetlen birodalmat, melyet Kelet-Indiának nevezünk s mely másfél század óta Angliának aranybányája, két kereskedősegből lett államférfi

Lord Clife és Warren Hastings hódította meg elébb magántársaság, de közvetve hazájuk számára.

De az állam hatalmának is megvannak határai szabva önmagára nézve is, mert első kötelessége s főtörvénye, hogy a divergáló érdekeket összhangzásba hozza; nem teheti, hogy az egyik csoport vagy réteg érdekeit előmozdítsa a másik rovására.

Itt csak egy kivétel van; úgy mint egy gondos anya gyengébb gyermekét jobban gondozza, bővebben táplálja, ha ezen táplálékot a többi erősebb gyermekeitől el is vonja, de nagyobb részét az erősebbek kárára el nem vonhatja, éppen úgy támogathatja az állam például a még nem eléggé kifejlett ipart, vagy kereskedelmet, de csak addig, hogy a többi foglalkozások, vagy vállalatok létökben meg ne legyenek támadva.

Budapesten az általános ipar congresszus tanácskozott. Óhajait és kérelmeiket a kormány illetőleg az országgyűlés elébe fogják terjeszteni. Az urak nagyon szerények. többek közt, azt kívánják, hogy Ausztria és Magyarország közt vámsorompók emellessenek, továbbá, hogy azon, a miniszterek közt létrejött egyez-

mény, hogy állami szállításoknál minden osztrák, vagy magyar polgár egyaránt versenyezhesen, hatályon kívül helyeztessék.

Tehát vámsorompó, hogy a esizma, a nadrág, a butor, szóval minden iparezikk drága legyen s miután az osztrák vissza is lő és a buzára és a husra vámot fog vetni, ezen ezikkek itthon maradnak, a kenyér meg a pecsenye olesó lesz, így válik Magyarország az iparos Eldorádójává. Erre jön az agrár párt és azt követeli, hogy Ausztria felé szabad legyen a be-és kivitel, csak Szerbia és Románia felé zárjuk el a határt, hogy onnét sertés, marha és buza nagy nehezen jöhessen be. Tehát drága buza és drága hus s miután iparunknak ott volna legjobb piacza, de mert a Szerb és Román szintén vissza szokott lőni, iparezikkeink kizáratnak, tehát itthon olesó esizma, olesó nadrág, olesó butor, ezt nevezzük ezirkulus vitiosusnak.

Tény, hogy a magyar ipar fejletlensége s gyengesége folytán rászorult az állam támogatására, de ezen támogatás nem történhetik az ország többi polgárok érdekeinek konfiskációja által. Míddőn az országgyűlés az olasz bo-

T Á R C Z A.

Hogy és hol segített ki Debreczen?

— Egy More Patrió koncert. —

Irta: E. Kovács Gyula.

Szonok-Doboka. Dombhát és New-York; Radna és Philadelfia „Vale-Zsinuluj” és Boston.

Borzasztó távolságok egymástól. S az én eszem ma mégis folyton e városok és tájak tetején ugrál. A lángelme művészi körútjainak esodálatos száguldozásán elmékedem mióta az Amerikából hozzánk érkező Reményi hangversenyének hírért hallom, Elmondom miért?

Most a jövő július 25-én lesz épen 20 esztendeje. (Reményi 1891. áprilisban hangversenyzett Kolozsvárott.

Derék püspökünk Szász Domokos, világ hírv művésznök Reményi, valamint esekély magam is fiatalabbak voltunk husz évvel. Tán maga a világ is. Mert nekem egy kicsit kopottabbnak látszik most, mint akkor. Dombhátán voltunk fürödni. Tudom, hogy Reményi is megfürdött, de ő nem azért jött oda. Őt a műszerető, kolozsvári ev. ref. lelkész iránt táplált baráti vonzalma terítette ki oda is diadalmas művészi körútjából egyetlen napra. Vele jött Kerekes Samu a híres verselő ki akkor Erdély majdnem minden városába hü kísérelje volt. Ott időzött László József boldog emlékü nyugdíjas színművésznök. Kolozsvárról több kedves ismerős. Ugy, hogy

egy kedélyes kis patriarchalis családi körben érezte magát az, ki e nyájas gazdag kedélyü vendégek társaságába juthatott. Reményinek nem igen lehetett programjában Dombhát. De a mi szerető szívü, leleményes főpapunk — azt hiszem — örömet akarván szerezni a vendégseregnek, idylli mulatságot, világokat járó barátjának, rávette, hogy mint Orpheus, elbájolja az őserdők madarait s megolvassza a sok ezer éves gránit bérezeket. Rávette, hogy adjon ott is hangversenyt, Adott is!

Én reggel hat órától délig Földvár Mihály s még két barátom társaságában az ugy szeretett „Rotunda” felsőges meredélyét másztam meg. Szekerem mentünk az igaz, de azt a menetelt lehetetlen másnak nevezni mint kapaszkodó mászásnak. Tizenkét órakor az ormon ebédeltünk. Délután leereszkedtünk Radnára. s ugy hat óra tájban Dombhátán voltunk. Nem tudtam én addig semmit a Reményi otlétéről, sem hangversenyéről. Barátaim értesítettek, hogy félnyolczkor okvetetlen kezdődik. Reményi hegedül. Kerekes Samu szaval. Mi halljuk és élvezzük. Az, hogy én is részt vegyek, mint közreműködő, eszeágában sem volt senkinek. Legkevésbé magamnak. A ki mozogni bírt, Radnáról, Szentgyörgyről, és a „Valea Zsinuluj” mellékéről mind Dombhátra gyűlt élvezni az oda tévedt világhírv tüneményt. Nyolcz óra felé esordultig volt a nem valami tágas ebédlő terem. A hőség, mire a közönség elhelyezkedett, kezdett kiálhatatlan lenni, különösen ne-

kem. Gyönyörködtem én eleget a mi Reményink bűvös hangszerében — gondolom — s kimenekültem egy terebélyes tölgy lombátorába.

Közelemben embert látni nem lehetett. A kinek füle és szive volt, az mind benn volt a teremben vagy az ajtónál hallgatózott. Én a sűrüből egyenesen oda láttam az ajtóhoz. Egyszer csak látom, hogy Szász Domokos izmos eleven termemete széttöri az emberfalat magáll a tornász előtti téren s ugyanesak nyugtalanokodva néz körül, fel és alá mindenfelé. Roppantul keresni és okvetlen megtalálni vágyik valakit.

— Nem láttak itt kérem egy borotvált képü, pap forma embert?

— Talán Kovács Gyulát tetszik érteni? — hallatszák.

— Azt, azt!

— Láttuk ugy egy órával ezelőtt. De most nem. Talán odabent lesz a teremben.

— Nincs!

— Itt vagyok! — kiáltom és kiállok a láthatárra.

Egymáshoz sietünk.

— Gyere csak! — mond ő. S karjába ölti karomat.

-- Hova? Nézek nagyot.

— Gyere csak!

— Mit akarsz? Megyünk. Én fagatam. Ő nevet.

— Gyere csak gyere! Majd megtudsz mindent. Haladunk.

behozatala felől tanácskozott s számosan azt vitatták, hogy a filokszerá által elpusztult szőlők birtokosának csak azon módon segíthetünk, ha az olasz bort kiltjük, a miniszter nagy bölcsen azt felelte, hogy a fogyasztó közönségre is kell tekintettel lenni. Ugyanezt feleljük a tulbölcs országos iparkongresszusnak is.

Egy pár ezer évvel ezelőtt a chinaiak, hogy a mongolok országukba be ne jöhessenek, egy óriási falat emeltek, mennyi munka, mennyi fáradság s az eredmény? még a chinai dinastia is mongol, a nagy fal romban hever intő jelül, hogy egy chinai falat emelni lehet, de haszna nincs s a fáradság kárba vész. A kormány, melynek az ország boldogulása bizonyára, szívében fekszik, elkövet mindent, hogy iparunk fejlődjen s a nyugati országok nivójára emelkedjen, de mert látóköre sokkal tágabb s felfogása, az állambölcsület és a politika törvények által magas pontra emelkedik, ezen pontból indulhat csak ki actiójánál.

Tulajdonképen azok az urak nagyon kicsit érthetnek a nemzetgazdászathoz, mert ha értenék, ki kellett volna nekik fejteni, hogy képzelik szerződési viszonyainkat a külfölddel, kössünk-e vámszerződést Németország és Franciaországgal, vagy építsünk oda is egy chinai falat? Uraim félek, hogy ebből nem lesz ugyan chinai fal, de kilóg ezen oktalan határozatokból — a chinai czopf.

Politikai hírek.

Belügyi reformok.

A belügyminiszteriumban több kisebb jelentőségű törvényjavaslat előkészítésén. kívül, a melyek közül a bukovinai határrendezésre vonatkozó már legközelebb a képviselőház elé kerül, serényen folyik a munkásság a *közigazgatási reform* előkészítésére. A megyék szervezésére vonatkozó javaslatot maga *Perczel* Dezső belügyminiszter vállalta magára és e munkájában már annyira előrehaladt, hogy — a miként azt a házban kifejtett programjában kilátásba helyezte, — a törvényjavaslat a nyár folyamán a képviselőház elé terjesztetik.

A jegybank pénzügyei.

Mint beavatott helyről értesülünk, az osztrák-magyar bank pénztáraihoz az utóbbi időben oly *nagymértékű pénzmennyiség áramlott vissza*, hogy a december végén forgalomban volt 6 és fél milliónyi *adóköteles bankjegy* teljes törlesztése után a bank ma már 13 millió forintnyi *adómentes tartalékkal* rendelkezik.

Külföld.

Az új reichsrath.

A „Linzer Volksblatt”-ot értesítik Bécsből, hogy az új reichsrath márczius 26-ikára fog összehívadni.

A tőzsdetörvény Ausztriában.

Az urakházának pénzügyi bizottsága a tőzsdetörvénynek a külföldi sorsjegyekre vonatkozó határozmányain változtatást tett, amit ha — mint várható — a plénum is elfogad, a javaslat ismét a képviselőház elé kerül, ami annak törvényerőre emelkedését lényegesen megkérdésli. Az sem lehetetlen, hogy az egész törvényjavaslatot már csak az új képviselőház fogja ismét tárgyalni.

Negélyezett jótékonyág.

Az ellentétek korszakát éljük! Soha annyi jótékonyezélu intézmény nem állott a szenvedő emberiség segítségére mint ma és soha annyi körmönfont gaztett, csalás, rablás, sikkasztás nem követetett el, mint ma.

És hol keressük eme szembeszökő ellentét okát? miben rejlik e pszichológiai momentum?

A szálló igévé vált „fin de siècle”-nek sok, temérdek sok a fattyuhajtása: jellem, becsület, tisztesség és maga a jótékonyág is, amely eddig mocsoktalan, fehér mezben járt — csak imitáció, talmi, affectatió.

A létért való küzdelem, az a lelket és nemesebb érzékeket ölő duló harc, mely szerint mindenki előtérbe akarna lépni, felszinen akarna maradni, mint a rohanó ár salakot és szinaranyat összevissza hord, kusza egyveleget csinálván belőle és vastag iszapba temeti a nemes és nem nemes érczet egyaránt. Ez a mai társadalom szignaturája!

Az affectatió, az imitáció, a talmi, a pszeudonizmus mindenre rányomja bélyegét.

A gyermeket gyenge korától fogva tanítják a tettetésre, a hazugságra, az ámitásra. Férj és feleség, szülők és gyermekek, jó barátok és rokonok affectált, pseudo szimpathiát, szeretetet színlelnek egymás iránt.

A legszentebb érzelmekkel és jelzavakkal frivol játékot üznek. Olyanok járnak fölemelt fővel, akiknek a börtönben volna méltó helyök és háttérbe taszítanak a létért való küzdelem hevében azok, a kiknek fejére illenék az olyan érdem babérja.

— Na na! Arra nem! Én a terembe nem megyek.

Gyere csak gyere. Már az ajtóba értünk. Még szorosabban fogja karomat.

— Helyet kérünk, helyet! Gyere csak gyere!

— Visz!

— No de igazán, ne tréfálj, mond meg hová viszel? Mit akarsz velem? Hittem még akkor se sejtettem, hogy miben törte ő a fejét. A terem közepén a mosolygó padosorok közt folyvást karon szoritva végig hurezol, mint egy delinkvenst. Az emberek sejtették a jövőt, de én még akkor sem. Csak követtem öntudatlan bambaságban, mint egy áldozatra szánt birka a vágóhid — akarom mondani a szinpadig.

Beszélj már, az Isten áldjon meg, ne kinozz titkolózásoddal.

Gyere csak, gyere!

A szin grádicsa előtt állunk. Féloldalt rám néz.

— Gyere csak gyere!

— Vonszol fel a grádicsra.

— Ah!! kilobban agyamnak légszesz lángja! Most már tudom mit akarsz.

Bocsáss! oda nem megyek! Fára nem megyek — mint ama bizonyos paripa.

Nem, ha ég-föld összeroskad is! Mit gondolsz? Nem készültem én semmire. Se könyv, se semmi! Nem, nem megyek!

— Gyere csak, gyere! És visz. A közönség néz, hullámszik és kaczag. De becsületesemre mondom, hogy nem tudok

semmit, de semmit a szó teljes értelmében értesz?

— Gyere csak, gyere! A szin közepén állunk mindketten. Karomat még mind karjában tartja. Altalános kaczag: taps — szünet.

Na itt vagy! Eleresztí karomat. Ravasz gyönyörrel legelteti rajtam szemem.

Én rémülök, sülyedezem. Barátom te engem kétségbe ejtesz. Megölsz!

— Jó, jó! Végig néz a közönségen, majd ismét rajtam hova tovább jobban mulatva elképedt voltomon s a nevetéstől alig tudva szóhoz jutni végre megszólal:

— Most e diszes közönség és e világhírű művész barátunk nevében ünnepélyesen felkérlek, légy szives itt valamit előadni, szavalni, amit tetszik — akármit, de azonnal.

S ott hagy a faképnél.

Borzasztó! Megállott a lélegzetem. Majd kinos forróság öntött el. Homlokromról csepegett a veríték. Ma nem jönnek zavarba. Ezóta, ezért, e miatt sok mindent bemagoltam, minden eshetőségre teljesen felszereltem magamat. De akkor igazán ilyen alkalomra épen semmivel sem rendelkeztem. Végre valamilyen nyugalomra vergődtem:

Bocsánatot kérek a nagyérdemű közönségtől szólok — én erre a kitüntetésre nem számítottam, legyen szabad pár percig gondolkoznom.

„Tessék, tessék! hangzott mindenfelől, — uram isten segíts! Hova legyek? Mihez folyamodjam?

Hopp! És Debreczenbe ugrottam egyszerre. Már t. i. lelkemben, emlékezetemmel. Ott állottam a kollégium falai közt.

— Debreczen segíts!!

— Mit tudtam én ott legjobban?

— Csak az segíthet rajtam! Csak az, amit ott bemagoltam.

Ujabb keletű tanulás-, verstudáshoz nem fogok. Nem merek.

„A király esküvője” Petőfitől. Ezt tudtam ott legjobban. Erre emlékszem e pillanatban is legbiztosabban. Ebbe nem fogok belesülni.

Jelentem a ezimet s elmondom — egyetlen strófa kiifejejtésével — szerencsésen átestem rajta. Lemegyek, leszédelgek az emelvényről.

— No barátom, így még nem kintott meg senki mióta élek.

A közönség udvariaskodik. Domokos veregeti a vállam. *Reményi* „letegez”. És én boldog vagyok.

Hangverseny után gazdagon terített asztal mellé pompás jókedvű társaság kerekedett. Felköszöntésektől áradozott a lég. A *Reményi* toasztjának eme bekezdő szavaira pedig: Uraim és hölgyeim! Ez a „more patrio” — concert — olyan jóízű hahota hangztt fel, hogy még most is hallom a fülemmel, érzem a szívemmel, annyira, hogy nem adnám sokért, ha valahogy, valamiképen, most is ott ülhetnék annál a kedves, annál a szeretettől sugárzó vidám asztalnál, a hol lelkem mélyén hála érzettel szüntelen azt hajtogattam:

Debreczen! Kisegítettél; köszönöm, áldalak!

Való igaz Arany Jánosnak ama arany mondása, hogy az erő, az akarat meg van hazudtolva. Mai napság az erő, a tolokodás, az arrogancia, a szájhösködés, a szószátyárkodás, a reklám. Ki többet tud ígérni, tullicizálni, nagyobb szelet csapni, több port a rövidlátók szemébe hinteni: az a győztes és magasan állva a nagy tömeg fölött — lekaczagja azt a buta nagy tömeget.

Hogy ily körülmények közt a tiszta fehér mezbe öltözött jótékonyág angyala sem maradhatott megfertőzés nélkül, szep-lőtlenül, azon nincs mit esodálkozni.

A jótékonyággal is üznek üzérkedést. A hiúság, az öntömjénezés, az ural-kodni vágyás eszközévé alacsonyítják a jótékonyágot ártatlan angyalát is.

Csendes megfigyelője vagyok a tár-sadalom romlottsága szülte szörnyszülöt-teknek.

És mily jól érzék magokat eme szörnyszülöttek! Mint élőködnek azok a nemesek testén!

X még nem sülyedt le a házról-házra járó koldusok sokszor irigyelt sor-sára. Kabátja még egész és szobájában még nem ütötte fel a száz fejű hydra fejét, melynek neve: nyomor. De azért bekan-dikál a szegénység lakása minden nyilá-sán. A mi értékes holmija volt, az mind a zálogházba vándorolt. De mert leánya, neje még nem jár a világ esufjára, hiába kopogtatna a jótékony egyesületek ajtóin.

Y. szabó valami kis igazítást eszkö-zött ő Nagysága pellerinjén, talán a kap-esokat erősítette meg. A Csicsogóról jött ő nagyságához és ott egy óra hosszat antichambrirozott, míg magas színe elé kerülhetett. Egy koronát kér munkájáért és vesztegetett idejéért.

-- Maga egy esaló, egy svindler, hogy mer ezért egy koronát kérni? Takarodjék! Így rival ő Nagysága a szegény mesteremberre.

Később jön a fodrásznő ő Nagyságát a mai estélyre fésülni:

— Jaj beh aranyosan néz ki így czukros Nagysága, esókolom azt az ara-nyos tündér kezeckéjét, na, tudom hogy P.-né meg fog pukkadni mérgében, mert Nagysága a legszebb lesz az estélyen, — így szószátyárkodik a fodrásznő és ime — a Nagysága, a ki az előbb kikergette a szegény szabót, a miért egy koronát me-részkedett kérni több órai időért, pazar kézzel ajándékozta most meg a fodrász-néjét.

— Nézze csak fodrásznő lelkem — ez a bársony zsipón még egészen jó — ha meg nem sértem. — Az angora boám és muffom is még egészen jó, vigye haza leányának. No meg ezt a brostüt Juczi leányának szántam!"

A fodrásznő jól meg rakva, magában kaczagva, hagyja el ő nagyságát.

A ki hizelegni, hazudozni, tolakodni tud; a ki minél jobban tudja és érti nyilvánvalóvá tenni szegénységét, szomo-rát, inségének meztelenségét, akár a vá-sáros éneklő koldusok; annak markába hullanak az alamizsnák, ámde a szerény szemérmes, szégyenlős, iruló-piruló sze-gény, az éhen halhat meg.

Az az uri ember, a kinek egy jóté-

kony czélu multság 50 frtjába kerül, a ki a lady patronessenek 10—15 frtos bok-rétát veszen és 8 frtos pezsgővel díkezió-zik az egészségére; ugyanazon uri ember kidobja suszterjét, a mivel az merészke-dett az igazított czipősarkokért 50 krt. kérni.

— Ez az affectált, pszeudo jóté-konyosság.

Nem egy uri nő Bécsből hozatja a tolettjeit és 150—200 frtos ruháját, 4—5 hónap mulva 15—20 frtért adja el, de ha a eselédje véletlenségből eltöri a vizes kanecót, mivel a kanecók törékenyek, nem áll a szerenésetlen fizetéséből 2—3 frtot levonni, holott egész havi fizetése 5—6 frtra rug.

De ugyanazon urpő a kórházba megy, végig nézi a betegeket, osztogat nekik frissítőket, legyőzi irtózatát a kór-háztól és betegektől — mivel a kórházi szerenésetleneket meglátogatni — sikk és szokás.

Ez is ál- és affectált jótékonyág.

Gyakoroljuk a jót a jó kedvéért, a jótékonyágot a jótékonyág kedvéért.

A jótékonyág gyakorlásánál ne ve-zetessük magunkat se szimpathiától, se antipathiától, ne hallgassunk a hízelve-désre, se a szemérmetlen tolakodó koldu-sokra, hanem mint a valódi nemtő, mint a jótékonyág őrangyalai jelenjünk meg ott, a hol a szükség, a nyomor igazi.

Segítsünk a szemérmes szegényen a nélkül, hogy őt koldussá és segélyün-kezt alamizsnává degredálják.

A mit jobbnak teszen a szegényekért, arról ne legyen tudomása a balnak.

Az az igazi jótékonyág!

Kathy Zsigmond.

A debreczeni iparosok halála.

Tisztelgés a polgármesternél.

Debreczen, január 11.

Azok a debreczeni iparosok, a kik az ezredéves kiállításon kitüntetésben ré-szesültek, a kik az ország munkás kezei-nek eme nagy, nemes versenyében bírt és dicsőséget szereztek a debreczeni ipar-nak, tegnap testületileg tisztelgtek a vá-ros első polgáránál, *Simonffy* Imre pol-gármesternél, hogy neki és az általa kép-viselt hatóságoknak köszönetüket és há-lájukat fejezzék ki azért a hathatós tá-mogatásért, mely megkönnyítette számukra a kiállításon való részvételt; azért a jó akaratú pártfogásért, melyet a helybeli iparos osztály érdekeinek előmozdítása körül a polgármester és a város közön-sége már annyiszor tanusított.

A város közgyűlése tudvalevőleg 5000 frtot szavazott meg a helybeli ipar-osok javára, oly czélból, hogy kiállítandó tárgyaik térdijai és szállítási költségei abból fedeztessenek. Ezt a bőkezű ál-do-zatkészséget köszönték meg tegnap, mi-dőn *Szántó Győző* gyáros és városi bi-zottsági tag vezetése alatt elibe járultak és átnyújtották neki a városi közgyűléshez czimzett díszesen kiállított köszönő-iratukat. A polgármester a küldöttség szónokának beszédére válaszolva, városunk iparosai-nak körében kétségtelenül általános nagy örömet keltő ama kijelentést tette, hogy

az iparos osztály szakképzettségének eme-lését oly nagy mértékben elősegítő *iparos-iskola* építését hatáskörében fo-kozott buzgalommal igyekszik előmoz-dítani.

A lelkes hangulatban lefolyt ünne-pélyes eseményről tudósításunk a kö-vetkező:

Tegnap d. e. 11 órakor körülbelől huszonöt helybeli iparos jelent meg *Simonffy Imre* kir. tanácsos polgármester-nél, hogy ünnepélyesen adják át neki a városi törvényhatósági bizottsághoz inté-zett köszönő iratot. A küldöttséget **Szántó Győző** vezette, aki körülbelül a kö-vetkező beszédet intézte a polgármes-terhez:

Nagyságos kir. tanácsos! Polgár-mester Ur!

Azon kitüntető és buzdító méltánylás, melyben Nagyságod és az általa képviselt törvényhatósági bizottság az iparosokat miu-ndenkoron részesítette, az érzelmek legneme-sebbikét, a halált vetették el szívünkben, mely azon elhatározásra ösztönzött bennünket, hogy Nagyságod előtt megjelenjünk és ki-fejezést adjunk legőszintébb köszönetünknek, az áldozatkészségért, melylyel az ezredéves kiállításban való részvételünket elősegíteni méltóztatott. (Éljenzés.)

Kellő színvonalon álló iparosság pe-dig egyik erőforrását a hatóságok pártfogá-sából meríti, és valóban örömmel mondjuk ez alkalomból is, hogy Nagyságod, mint Deb-reczen szab. kir. város feje, mindig előmoz-dítója volt érdekeinknek s ezen jóindulata nem csak akkor nyilatkozott meg, midőn arról volt szó, hogy a helybeli zsenge ipar előnyökben részesüljön, de nem ösmerünk az iparosság felszínre került ügyei, vagy az azt érintő kulturális mozgalmak közül egyet sem, mely Nagyságodban támogatót nem ta-lált volna.

És bármily parányik voltak munkála-lataink, melyekkel az ország iparosságával egyetemben versenyre keltünk, hogy egy magasabb ideálnak: szerzett hazánknak szol-gálhassunk — mert hiszen ki állíthatná, hogy a kiállítás anyagi hasznót eredményezett — jól esik azon tudat, hogy az elismerés fényé-ből, melyet a munka ama temploma, a kül-föld előtt kivívott, egy-egy sugár kéve reánk is világitott; jól esik annak tudata, hogy élő bizonyosságai voltunk azon gyakran kétségbe-vont igazságnak, hogy a magyar faj intelli-gens, munkaképes és a minden haladást ma-gába felszívó nemzetek mellé méltán sora-kozik.

E gondolatok tolmácsolására jöttünk Nagyságodhoz, meg azért, hogy Nagyságod páratlan eredményes tevékenységéből és mun-kás életéből (éljenzés) példát vegyünk, mert az iparnak legfőbb éltetője az ornyedetlen munka.

Fogadja Nagyságod szívesen az ezred-éves kiállítás debreczeni kiállítóinak a törvény hatósághoz intézett köszönő iratát, melyet azon kéressel adunk át, hogy méltóztatásék azt a tekintetes közgyűlés elé terjeszteni.

Legyen ez egyszerű iratnak a szívünk egmélyén fakadó szeretet és hála a legszebb ékessége. (Éljenzés.)

Fogadja egyuttal azon legmelegebb és igaz óhajátunkat, hogy még sokáig vezérel-hesse nemes szívének ösztöne szerint és a tapasztalások bölcseségevel városunk ügyeit és életének még soká, soká bekövetkező al-konyultáig gyönyörködhessek közhasznu mű-ködésének páratlan sikerein! (Hosszas zajos éljenzés.)

Simonffy Imre polgármester a leg-

őszintébb örömet fejezte ki a felett, hogy a város közönségének az ezredéves kiállításért hozott áldozatai ily szép gyümölcsöket termettek, hogy a debreczeni kiállítók ily nagy számmal arattak dicsőséget emez, országos verenyen. Valahányszor az iparos osztály javára cselekedett ő és a városi hatóság, mindannyiszor csak hazafiúi kötelességeket teljesítették. — Biztosítja iparos polgártársait, hogy jövőben is ugyan ezen kötelesség tudás vezérli őket hivatásuk teljesítésében, mert teljesen át érzik úgy ő, mint tisztviselő társai és e nagy város közönségét reprezentáló törvényhatósági bizottság annak a szerepnek fontosságát és nagy jelentőségét, a melylyel az ipar fejlesztése városunk úgy szintén edes hazánk felvirágoztatása körül dicsékedhetik. Épen e tudattól áthatva ígérheti, hogy az iparos iskola építése, a mely iparosaink legjobbjainak oly nagyon forró óhaját képezi, ő benne buzgó szószólóját fogja találni.

Nagyon köszöni a küldöttség megtisztelő megemlékezését és az előtte tolmácsolt jó kívánságokat.

Ő ezuttal viszonzásul épen olyan meleg szívből kívánja, hogy a küldöttség tagjai együtt és egyenként városunk és hazánk javára még soká éljenek.

Hosszu lelkes éljenzés zugott fel a polgármester keresetlen szavakba foglalt meleg válaszára, a ki gyönyörködve nézte az izléses kiállítású köszönő iratot, amely egy formán dicséri könyvkötőjét Dávidházy Kálmánt és rajzolóját Zelinger Edét. A dombornyomású fődelen aranyozott betűkkel a következők olvashatók:

Debreczen szab. kir. város törvényhatóságához az

ezredéves kiállításban résztvev.

debreczeni kiállítók köszönő irata.

A köszönő irat szövege a következő:

Tekintetes

Törvényhatósági bizottsági közgyűlés!

Midőn immár az ezredéves ünnepélyek lezajlottak és azoknak egyik kimagasló alkotására a tündöklő kiállításra is az egyézetnek szárnya borult, örömmel gondolunk arra, hogy mi debreczeni kiállítók a nemzeti munkásság bemutatásában versenyre kelve, részesévé válhattunk azon sikerek kiküzdésének, melyet páratlan fényű ezredéves országos kiállításunk, világszerte elért.

Ezen örömmérzetbe azonban a hálának tudata is vegyül és nem feledkezünk meg azon tényezőről, mely nekünk lehetővé tette, hogy a kiállításban való részvételünk elérje azon magasabb szintet, melyet a hivatott rendező faktorok maguk elé tűztek és így azáltal, hogy Debreczen sz. kir. város nemesen gondolkozó törvényhatósági bizottsága kiállítási tárgyaink elhelyezése és szállítása körül felmerült összes költségeket áldozatkészségesen magára vállalta, lényegesen könnyített azon feladatunk megoldásán, hogy szeretett városunknak iparát méltóan képviselhesük. Hogy pedig méltón sorakoztunk a hazai iparosság mellé, a magyar iparnak hírnevét és dicsőséget hozva, azzal a számos kitüntetések tanuskodnak, melyekben a debreczeni kiállítók részesültek.

Fogadjja tehát a tekintetes törvényhatósági bizottság, ezen az országban páratlanul álló nemes ténykedéséért sohasem muló hálánk és köszönetünk kifejezését és midőn az iparosság ügyeit, további kegyes jóindulatába ajánljuk, vagyunk

Debreczen, 1896. december 15-én.

A debreczeni kiállítók.

Ágoston István, Bauer és társa, Bakasai Lajos, Blattner Kálmán, Cziczó Lajos, Csáthy Ferencz, Csonka Zsigmond, Stern Izidor, Falk Ármin és társa, Horváth András, ifj. Harangi György, Hajós Elek, Hirschfeld Ármin, Kálnai Lipót, Konrád János, Killer Ede, Katz Lajos, Kuczik Gábor, Kiss Ferencz, Löfkovics Arthur, László Albert, Leidenfrost Ármin, Matolesi Lajos, Neubauer János, Némethy János, Örvényi Ottó, Nagy János, Papp István, Piros József, Berger Rösler és Horváth, Riesz Henrik, Polgár Márton, Rózsa Lajos, Stern József és testvére, Liptay Miklós, Szikszay Lajos, Tóth András, Thieszen H. és fia, Tóth Ferencz, Ujvári György, Schmiedt Soma, Weisz A., Sanun, Vida Miklós, Weidner Gusztáv, Veréb Lajos, Csokonai nyomda — Somos Árpád, Piros Béla, Zelinger Ede.

Gazdász-bál.

A hosszú farsang első elite-bálja oly jól és szépen sikerült, hogy a gazdászok, a kik fáradhatatlanok voltak egy a táncban mint a vendégek toborzásában, nagyon meglehetnek elégedve. Különben a gazdászok ismét megmutatták rendezési képességüket és ügyességüket. Nem csak a lépcsőház volt feldisítve különféle déli növényekkel és gazdasági eszközökkel, hanem a „Bika“-szálló nagy díszterme is virágos kerthez hasonlított. Hát még mikor a legszebb eleven virágokkal telt meg e nagy terem. Oly disztíngvált közönség volt jelen, hogy a túltömöttséget alig lehetett észrevenni. A négyesekhez és kör-tánczokhoz a katona zenekar játszott kedvelt vezérük Krause ur fáradhatlan vezetése mellett, míg a csárdáshoz a Magyarok testvérek húzták a talpalávalót. A Magyar Kálmán által szerzett „Gazdászcsárdás“ jó fogadtatásban részesült. Az első csárdásnál a cigány zenekart egy sarokba szorították és az előtt tánczolt 60-70 pár oly kis helyen, hol alig husz párnak szabad lett volna elférni. Az ügyes rendezőség a második csárdás alkalmával aztán a cigányokat a terem közepére rendelte.

Tíz óra felé érkezett meg a Lady-patronesse, Lestyán Adorjáné, szül. Okolicsányi Ilona, a bál elnök br. Wangerheim Gyula karján, míg bájos szép leányát, Lestyán Irmát Schmidt Sándor vezette be, kísérve a rendezők és a már várakozó vendégek sokaságától. A bál anya remek tolettejében (világos lila seilyem, fehér csipke díszítéssel és hatalmas uszálylyal) fejedelmi alak volt és mindenkit elbájozt szeretetre méltóságával mindenkire volt egy két kedves szava, a páholyban ülő s nem tánczó közönséget pedig férje karján felkereste. A rendezőség szép esokorral kedveskedett egy a bálanyának mint leányának, mindkettőjüknek gyönyörű kivitelű tánczrendet nyújtottak át, egyiken a Lestyán-Okolicsányi kettős ezimer, a másikon a Lestyán ezimer díszelgett. A fesztelen jókedvű mulatságon mindenki megelégedettnek látszott. A notabilitások között ott láttuk: Gróf Dégenfeld József főispánt, Jekelfalussy tábornokot, Nyiri al ezredest, Széll Farkas, Balogh Imre, Ujhelyi András, Unger Gusztáv táblabírákat, Komlóssy Arthur főjegyzőt, Oláh Károly tanácsnokot, Szücs Mihály gazdasági tanintézeti igazgatót, Miskolczy Jenő, Lestyán Adorján, Békessy László, Sárváry Gyula urakat. stb.

A jelenvolt urasszonyok és leányok közül a következőket jegyezhetjük fel:

Urasszonyok: Békessy Lászlóné, Balkányi Edéné, Benkő Istvánné, Berger Jenőné, Budaházy Albertné, Buttykay Menyhértné, Bulshter Agostonné, Bruckner Ernőné, ifj. Csanak Józsefné, Czégely Ferenczné, gróf Degenfeld Ottóné, Demetrovics Pálné, Elek

Emilné, Eritz Ernőné, Farkas Mórné, Fráter Zoltánné (Almosd), Gerzon Ödönné, Kardos Lászlóné, Kemény Mórné, Komlóssy Arthurné, Komlóssy Mihályné, Kovács Józsefné, Lasz gallner Kálmánné, Losonczy Almosné, Miskolczy Sándorné, Miskolczy Jenőné, Moskovitz Jenőné, Muharossyné, Naszády Istvánné, Pongrácz Gézánné, Rickl Gézánné, Rotschnek V. Emilné, Rott Lipótné, Sz. Szabó Józsefné, özv. Szabó Lajosné, Szabó Miklósné, Széll Farkasné, Szakolczay Jánosné, Szücs Mihályné, Szücs Kálmánné, Sárváry Gyuláné, Szikszay Lajosné, Takács Ferenczné, Ujhelyi Andrásné, Udvarhelyi Károlyné, Unger Gusztávné, Varga Ferenczné, Wimmer Józsefné, Wolland Andrásné (Budapest), Weisz Gyuláné, Zivuska Ferenczné.

Leányok: Békessy Berta, Buttykay Ida, Bulshter Margit, Budaházy Margit, Czégely Vilma, Dusóczky Rózsa, Emmerth Evelyn, Elek Sarolta, Eritz nővérek, Farkas Erzsike, Fráter Irma (Almosd) Gerzon Adrienne, Jármay nővérek, Komlóssy Etta, Kardos Ilona, Kemény Klára, Lasz gallner nővérek, Losonczy Margit, Lusich Mariska, (Pozsony) MárkyBella (Sarkad) Mérey Otilia, Miklóssy Ilona, Miskolczy Etelka, Muharossy Irén, Pongrácz Mili, (Székes-Fehérvár), Rotschnek Róza, Rott Rózsika, Széll Marianna, Sárváry Adél, Sáska Gizella, Szabó Irma, Szikszay Irén, Sz. Szabó Lenke, Szakolczay nővérek, Szücs Viola, Ujhelyi Berta, Unger Aranka, Vidovich Georgina, Varga Irén, Weisz Mariska, Wolland Erzsike, (Budapest) Wimmer nővérek, Zivuska nővérek, stb.

A bál reggelig tartott. A fáradhatatlan rendezőség, még reggeli zenét adott a bálanyának s a városban egész nap a kitünően sikerült mulatságról beszéltek.

K. M.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A képviselőház ülése.

Budapest, január 11. A képviselőház az olesó marhasórol betérjesztett javaslatot tárgyalta. Előadó ajánlja a javaslatot, mely 5 frt alaparat statual az addigi jóval magasabb ár helyett.

Brázay Kálmán a Kossuth-párt nevében a javaslatot általánosságban elfogadj, de javasolja a bárczarendszer megszüntetését és hogy az alap áron kívül a kincstár szállítási jutalékokat ne szedjen.

Zichy Jenő kérdi a pénzügyminisztertől, hogy hogyan szállíthat Romániába olesóbb söt, mint a magyar gazdáknak?

Okolicsányi az Ugronpárt nevében, Asboth a néppárt nevében általánosságban elfogadják a javaslatot. Asboth az alaparat magasnak tartja, szemére veti a kormánynak hogy ezt az intézkedést visszautasította s most kénytelen volt a szükségességét belátni.

Lukács pénzügyminiszter az ellenvetésekre reflektál s kijelenti, hogy szállítási illeteket szedni kénytelen a kormány, mert a geografiai hátrányokat tekintetbe kell venni, hogy a kincstár és a gazdaközönség érdekei megrovassanak.

A javaslatot általánosságban s Okolicsányi, Ivánka, Lukács és mások felszólalása után részleteiben is elfogadták.

Öngyilkos huszárhadnagy.

Budapest, január 11. Sopronból táviratozzák, hogy virtsologi Rupprecht Iván a kilenczedik huszárezredben szolgált 24 éves hadnagy öngyilkosságot követett el. Öngyilkosságának oka az, hogy valamely becsületbeli ügye miatt lemondásra szólították fel. Rupprecht lemondott rangjáról s baját nem merte atyjának bevallani. Atyja Rupprecht Kálmán szolgálaton kívüli kapitány, földbirtokos és milliomos.

Sikkasztó bíró.

Budapest, január 11. Lőcséről távirják, hogy Usovács malduri községi bíró

22000 frt adósság hátrahagyásával Amerikába szökött.

A Hock János választási ügye.

Budapest, január 11. A képviselőház állandó bizottsága elhatározta, hogy Hock János mező-kövesdi választási ügyében Gajári Gézárt küldi ki vizsgáló biztosul.

Öngyilkos technikus.

Budapest, január 11. Budapesten Grósz Izsó 23 éves technikus öngyilkossági szándékkal a Margit hídról a Dunába ugrott. A hideg vízben — úgy látszik — megbánta tettét s a partra uszva megmenekült.

Nagy rablás.

Budapest, január 11. Perbenyiken gr. Majláth József igazgatójának kastélyába betörték, az összes szekrényeket kirabolták s tetemes összegeket vittek el az ismeretlenek.

Stojalovszky páter ügye.

Budapest, január 11. A demokrata kör Stojalovszky páter ügyében tegnap gyűlést tartott, amelyen a szocialisták olyan botrányt rögtönöztek, hogy a rendőrség beavatkozását provokálták. A botrányhősök megugrottak.

Az igazságügyminiszterium ma elhatározta, hogy Stojalovszky pátert a lengyel politikai bűnöst, aki üldözött elől Magyarországra szökött, s akit az osztrák kormány kérelmére letartóztattak, nem szolgáltatja ki. A pátert ma szabadon bocsájtották.

Szénmérgezés.

Budapest, január 11. Smilek Mihályt, feleségét, öt gyermekét és két szobaurat ma reggel szénmérgezésről eszméletlenül találták. Smilekné, Zsuzsi leánya és a két szobaur meghaltak, a többiek megmenekültek.

Beszédits Antal fogságban.

Budapest, január 11. Beszédits Antalt, a ki római zarándoklást tervezett s a jelentkezők előlegeit elsikkasztotta, letartóztatták.

Öngyilkos honvéd.

Budapest, január 11. Iglón Petricskó Mihály közhonvéd szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Öngyilkosságának oka ismeretlen.

Elpusztult község.

Budapest, január 11. Üzern községben, Bern mellett, a kiütött tűz husz házat elhamvasztott. A lakosság hajléktalan.

Árviz Szevillában.

Budapest, január 11. A Kvadalkvívir kiöntött s egész Szevillát elborította.

NAPI HIREK.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 11. —

Borus. — Helyenkint csapadék. — Fagy-pont körüli hőmérséklet.

— **Mi lesz a városházával?** Ez a kérdés a levegőben függ. Blau Gyula vállalkozó, aki szeretné is, nem is bepe-relni a várost az elmaradt építkezésért, épen úgy kívánsi reá, mint maga a vá-

rosi tisztikar, mely sehogysen fér mostani helyén és a nagy közönség, mely lelkéből megunta a sok fiók-városháza okozta kényelmetlenséget. — Rövid idő mulva talán tisztábban fogunk előre látni. E kérdéssel már legközelebb foglalkozik a jog- és pénzügyi bizottság, amelyet f. hó 14-dikére, csütörtökre újból összehívott Vecsey Imre tanácsnok. Ennek az ülésnek fél tuczat igen fontos tárgya lesz, amelyek a meghívón is jelezve vannak. A városháza további sorsával függnek össze: a városháza alatti boltok bérlete meghosszabbítása; Blau Gyula beadványa az építkezés elrendelése iránt; Havranek és Adriányi építésszek kérvénye a tervek elkészítéséért járó díjak kiadásáért; *további lépések a városháza kibővítése ügyében.* — Ugyanezen gyűlés fogja tárgyalni Joó István gimnáziumi felügyelő és több bizottsági tag indítványát az *állami főreáliskolának főgimnáziummá* átalakítása iránt. Épen ezért a tanácskozássra meghivatnak Joó István és Géresi Kálmán tankerületi főigazgató. Nehány más ügyön kívül tárgyalják még, ha idő lesz reá, Ábrahám László és Stahl Géza jelentését a mester-utcai óvoda és iskola számára megszerzendő telkek ügyében.

— **Bizottsági tagok igazolása.** Debreczen város igazoló választmánya dr. Kola János kir. tan. orsz. képviselő elnökle alatt, tegnap délben ülést tartott, amelyen jelen voltak: *Sesztina* Lajos, *Berger* Henrik, *Harmath* Gergely, *Komlóssy* Dezső, *Paksy* Imre és *Vecsey* Imre előadó tanácsnok. A választmány vizsgálat alá vette a december 23-ikán lezajlott bizottsági tag választásokról felvett jegyzőkönyveket. Ezeket kifogástalannak, az egész választási eljárást mind a hat választó kerületben törvényszerűnek találta. Meggyőződött arról is, hogy a megválasztott 48 bizottsági tag ellen a törvény vonatkozó szakaszában előírt kizárási esetek fenn nem forognak; ennél fogva a megválasztottakat mind igazolta. Az igazoló választmány jegyzőkönyve és határozatai megtekinthetők *Simonffy* Imre polgármesternél vagy *Vecsey* Imre tanácsnoknál. A határozatok 15 nap alatt megreklamálhatók a bíráló választmányhoz.

— **Közigazgatási ülés.** Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 10 órakor gróf *Dégenfeld* József főispán elnökle alatt a megye debreczeni székházának nagytermében ülést tartott, a melyen a szakelőadók terjesztették elő december havi jelentéseiket, amelyekre holnap visszatérünk.

— **Elhunyt tanító.** Súlyom József tetéleni tanító 58 éves korában elhunyt. Halálát neje és két leánya gyászolja. Temetése a vidék nagy részvéte mellett ment végbe.

— **A Földi ünnepély Hadházon.** Földi János, múlt században élt természettudós és jeles orvos közadakozásból készített siremlékét és emlékoszlopát Hadházon április hó 6-án leleplezik nagy ünnepélyességgel, a Csokonai-kör közreműködése mellett.

— **Világljáró ujságíró Debreczenben.** *Királyfi* Pál amerikai magyar ujságíró, aki Chicagóból gyalog utazza be a világot, utjában Nagyváradról Debreczenbe érkezett s ma meglátogatta szerkesztőségünket. A merész vállalkozásu honfitárs a legjobb kondícióban érkezett meg s legközelebb felolvasást rendez uti élményei-

ből a debreczeni közönségnek, Első felolvasása holnap este lesz a kereskedő ifjak együletében, a második szerdán délután a városháza nagytermében. A szerdai felolvasás jövedelme a vidéki hírlapírók nyugdíjintézete javára lesz fordítva.

— **Gazdasági előadások Majdumogyóben.** A debreczeni gazdasági tanintézet tanárai az angol eredetű university extension eszméjét honosítják meg, amidőn a munkaszünetes téli időszakban kiszállanak a vidék földmives népe közé és a szakszerű gazdálkodás köréből vett tárgyakról népszerű előadásokat rendeznek a vármegye különböző községeiben. H.-Böszörményben január hónap vasárnapjain *Szücs* Mihály igazgató, *Sporzon*, *Czajlik* és *Csérer* tanárok egymásután igen tanulságos szabad előadásokat tartanak.

— **A Gönczi tanító egyesület** választmánya f. hó 18-án tartja évi rendes gyűlést még pedig az ev. ref. tanítóképzéde igazgató termében. Tárgyalás alá kerülnek az együletet érintő fontosabb kérdések.

— **Kinevezés.** Firczak Gyula munkácsi gör. kath. püspök Varga László h.-böszörményi g. kath. esperes lelkészt szentszéki tanácsossá nevezte ki.

— **Az épülő izraelita templom.** A Nagyvárad-utczán épülő izr. statuquo hitk. templom mindinkább közeledik a befejezés felé. A szigorú hideg tél dacára, belül serényen folyik a munka. Négy hatalmas nagy kályha éjjel-nappal szórja a meleget és a belső diszítésekkel napról-napra haladnak. A kupola belsejének a diszítésével már készen vannak. Gyönyörű plasztikai festmények és ornamentikai gipszerádák meglepik a nézőt. A női karzatok is mind remekművek. A szentély, az almalemor, a szószék mind kararai márványból készül. Az ablakok kratzman-féle remek színes üvegből lesznek. A templom előtti teret, a Nagyvárad utca felé parkká alakítják, melyet stilszerű vasrács fog elválasztani az utczától. A templomtól jobbra és balra két stilszerű tanács terem épül, melyek csak emelni fogják a monumentális épületet. A templom elég tágas udvarán épül még a fő-rabbi lak és lelkészi iroda, végre a jegyző lakása is. A remek templom, a mely párját ritkító lesz e hazában, előreláthatólag a pünkösdi ünnepre kész lesz. Ez lesz Magyarországon az első templom, a mely légfűtéssel lesz ellátva.

— **Mi az igazi hazabeszélés.** Az, ha a nagybaromi kerület képviselője lelkes beszédet mond a marhasó árának leszállítása mellett.

— **A polgári-kör bálja.** A farsangi multságok egyik legsikerültebbje szokott lenni a polgári-kör bálja, melyet az idén január 30-án tartanak a Bikában. Az előkészületek javában folynak. A meghívókat most küldözik szét.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Megboldogult Welisch Zsófia kisasszony elhalálozása alkalmából „Koszoru megváltás” ezimen *Szántó* Gyözőné urnó szegényeink számára 5 azaz öt forintot volt szíves hozzájárulni, mely kegyes adományáért ezuton is fogadják halás köszönetemet. Balkányi Miklósné, izr. nőegyleti elnök.

— **A Cheora-kadisa alapszabályai.** A Cheora kadisa váresunk eme derék és humánus egylete, amely évenként ezreket költ a szegények és szegény betegek nyomorának enyhítésére, még tavaly kiküldött egy adhoc bizottságot Dr. *Popper* Alajos elnökle alatt, hogy az alapszabályokat módosítsa. A bizottság kidolgozta az alapszabály-tervezetét és tegnap bemutatta az alborátumot *Biederman* József egyleti elnök a választmányának, amely azt általánosságban elfogadta és részletes tárgyalás alá vette. Az új alapszabálytervezet még a tavaszon be lesz terjesztve a köz-

gyűlésnek és jóváhagyás végett a belügy-minisztériumhoz.

— **Felügyelő gazdák és pásztorok a Hortobágyon.** A gazdasági és intéző bizottság tegnap délután Király Gyula tanácsnok elnöke alatt felfogadta a hortobágyi ideai pásztorokat és megállapította a pásztorbéréket. Felügyelő gazdák lesznek: a márameggyi gulyánál: Zöld Mihály, a papegyházinál: Faragó András, a faluvégalmiánál: Balogh Péter, a hármasközinél: Polgári Bálint, a sárosérinél: Szentesi János, a pentezuginál: Molnár Sándor; a hármasi gulyához később jelentik be a felügyelő gazdát. — A közös gulyánál felügyelők: az ökör esordánál: Harsányi István, a bika gulyánál Szücs István, a maeskatelki tinógulyánál: Polgári József, a fekete réti tinógulyánál: Zöld János, a szűz gulyánál: Jobbágy János, a sertésnyájánál: Szücs István. A juhtartó gazdák még nem választottak felügyelőt. Pásztorokul megválasztottak a márameggyi gulyához gulyásnak és csikósnak Székelyhídi János, pásztorbér egy db. marha után 70 kr., egy ló után 1 frt. 30 kr. Papegyházi gulyához pásztornak Fülep József; pásztorbér 75 kr.; csikósnak Hajas János, pásztorbér 1 frt. 30 kr. Faluvégalmi gulyához pásztornak és csikósnak Hüse János; pásztorbér egy db. marha után 80 kr., egy ló után 1 frt. 30 kr. Halasközi gulyához pásztornak és csikósnak Hajas István; pásztorbér 80 kr., illetve 1 frt. 20 kr. Sároséri gulyához gulyásnak és csikósnak Kapronezi Sándor; pásztorbér 85 kr.; illetve 1 frt. 30 kr. — Pentezugi gulyához gulyásnak és csikósnak Gál Lajos; pásztorbér 80 kr., illetve 1 frt. 30 kr. Ököresordához pásztornak Fülep János; pásztorbér 95 kr., ökör és ló tartás. Bika gulyához Vég István; pásztorbér 1 frt. 70 kr. Maeskatelki tinógulyához Olajos János; pásztorbér 80 kr. Feketeréti tinógulyához Tar Mihály, pásztorbér 80 kr. Szűzgulyához Nagy Ferencz, pásztorbér 90 kr. Czirfamenesekhez: hidas halomnál Székelyhídi Mihály; Szászteleknél Varga András; Tornyi dombnál Kapitány János; Szatmári teleknél Szalontai János pásztorbér 460 frt. Törzsgulyához és esődör méneshez Simon József; pásztorbér 700 frt.

— **Kiküldött debreczeni kolbász.** A debreczeni hentesipar diadalmasan megállította helyét a múlt évben tartott berlini kiállításon is. Némethy János debreczeni hentes által kiállított zsírt, szalonnát, kolbászt és szalámit a zsúri nagy aranyéremmel tüntette ki.

— **Leégett istálló.** Tegnap, vasárnap délután kevéssel 4 óra előtt *Bonyháy* Gábor hajnal-sori 2633. számú háza körül lakók észrevették, hogy az említett ház hátsó részén egy 4 ölnyi hosszú, eseréppel fedett istálló padlásáról sűrű füst gomolyodik elő. A füst gomolyokat csak hamar lángnyelvek váltották fel, mire kitört a tüzi láрма s a tüzoltóságot értesítették. A tüzoltók *Publig* Ernő, főparancsnok-helyettes vezénylete alatt csak hamar nagyszámban, körülbelül 50—60-an, megérkeztek s hozzákezdtek az oltási munkálatokhoz. A pavillon laktanyából a készenlét katonaság, míg a rendőrségtől *Tóth* S. fogalmazó és *Pósalaky* polgári biztos vezénylete alatt egész csapat rendőrvonult ki. A tűz intenzív volt, amennyiben az istálló padlása szalmával és tengeri csutkával volt megrakva s nagy erővel égett az egész. Ennek daczára a tüzoltók erélyes működésének sikerült hamarosan lokalizálni a tüzet. Emberben csak annyi kár esett, hogy a házi gazda 5 éves kis gyermeke arcán és keze fején kisebb égési sebeket szenvedett, s dr. *Derekassy* István tüzoltó orvos azonnal gondjai alá vette a gyermeket. Az istállóban két fejős tehén és egy borjú állottak, melyek a tüztől szintén megsérültek, de nem súlyosan. Egy óra múlva a tüzet eloltották.

— **Köszönetnyilvánítás.** Fogadják hálás köszönetemet mindazok, a kik megboldogult feleségem végtisztességétélén szívesek voltak megjelenni s ezáltal fájdalmamat enyhítették. Debrecz a jan. 10. *Beke* Imre.

Színház.

* **E. Kovács Gyula jubileuma.** E *Kovács* Gyula a kiváló tragikus e hó 21-én és 22-én ünnepli negyven éves jubileumát Debreczenben, mely alkalomból Kean és Lear király ezimszerepeiben lép fel. A kiváló művész jubileumi ünnepeit — hírszerint — a Csokonai-kör és a főiskolai ifjuság akarja rendezni. A rendezésre mindegyik teljesen hivatott.

A madarász.

Szombaton este a gazdaszabálra való készülődés nagyon megcsappantotta a színházi közönség számát. Üres páholyok és támlásszékek ásitottak a színpadra, ahol Zeller pompás operettjét játszották soha nem látott gyöngye előadásban. A szereplők, kevés kivétellel, egymást multák felül abban az igyekezetben, hogy az előadás minél élvezhetőbb legyen.

Előljárt *Szende* Anna, aki a fejedelemszony pompás koloraturpartieját valóságos tönkreénekelte. Ha a primadonna bármi okból fel nem léphet, akkor sem szabad egy koloraturpartiet *Szende* Annára bízni, aki megfelelő hanganyag és énektudás hiányában nem tehet egyebet annál, hogy tönkretesz az egész előadást. A közönség szívesebben veszi a műsorváltozást, mint az ilyen ezáltal erőlködést.

Hogy az előadás annál rosszabb legyen, arról *Bejczy* gondoskodott, aki énekekben teljesen elejtette, játékban pedig agyongesztálta Szaniszlót.

Olyan gyöngye két professzort, a minőt *Follinusz* és *Beczky* mutattak be, még nem láttunk a debreczeni színpadon.

A ezimszerepet *Békéssy* énekelte és játszotta teljes sikerrel. Valósággal elemében volt, minden dalát megtapsolták. *Kállay* Lujza bájos eleveuséggel játszotta *Postás* Milkát. Remek alhangja minden énekszámában kiválóan érvényesült és tapsra ragadta a közönséget.

A karok az első felvonásban jól működtek.

A vereshaju.

Vasárnap este telt ház nézte végig a vereshaju népszínműelőadását, amely az eddig látott népszínműelőadások közül az egyedül elfogadható volt.

A ezimszerepben *Kállay* Lujza aratott elismerésre méltó sikert. Nép dalait nagy hatással énekelte, játékának közvetlen hatása volt. Ki is jutott neki a tapsból bőven.

Sziklaynak Veréb Jankó szerepében kiváló sikere volt.

Békéssy (András), *Komjáthy* (Ágnes) *Komjáthy* (Bálint), *Szabó* Irma (Zsófi), *Páspöky* (Keszeg) nagyban hozzájárultak az est sikeréhez.

Locsarekné (Sári) folytonos derűtségben tartotta a közönséget.

Rubos (Ferde), *Szende* (Borcsa) és *Halmi* Margit (Julesa) nem rontottak.

* **Komjáthy visszalépett.** A nagyváradi fabódéért harezoló direktorok közül *Megyeri* Dezső és *Leszkay* András adták be kérvényüket a nagyváradi színházi bizottsághoz. *Komjáthy* János debreczeni színházgató látva, hogy a győzelemre nincs kilátása, kérvényét visszavonta. — A szinkört *Megyeri* kapja meg.

* **Műsorváltozás.** *Kapossy* Józsa gyöngyöskedése miatt a műsor így változott még: pénteken Ezer év, szombaton Szókimondó aszsonyság, vasárnap este Liliomfi.

* **Nyári állomások.** A debreczeni színház nyári állomása Maros-Vásárhely, Ungvár és Máramaros-Sziget leend.

A jog- és pénzügyi bizottság ülése.

Debreczen, január 11.

Az új tagokkal fölfrísített s az új szervezet alapján munkálkodó jog- és pénzügyi bizottság szombaton gyűlt először össze. S mindjárt az első ülésen fogós, mondhatnók, amint alább olvasható tudósításunkból kitűnik, harapós természetű ügyek kerültek a zöldasztalra, melynél az elnöki széket *Vecsey* Imre, a jog- és pénzügyek ifju erővel és ámbiczióval teli tanácsnoka foglalta el. A bizottság eme legelső tanácskozását csupa jóakarát, szelidség és a heves vitatkozásoktól való idegenkedés jellemzi.

Tudósítónk a következőket írja:

Jelen voltak: *Vecsey* Imre tanácsnok, elnök, *Komlóssy* Dezső, *Márk* Endre, *Bechert* Manó, *Konez* Elek, *Torday* Gábor, *Szántó* Győző, dr. *Bakonyi* Samu, *Kernhoffer* József, *Szilágyi* Károly, *Koszorus* Lajos, *Ábrahám* László, *Stahl* Géza, dr. *Kemény* Mór, *Márton* Imre, *Zádor* Lajos és *Varga* Károly, mint jegyző.

A bizottság üdvözlése.

Vecsey Imre üdvözlővén a bizottságot, kéri annak támogatását elnöki működéséhez. (Eljenzés.) Minthogy az új szervezet szerint a bizottság jegyzőkönyveit ezután mindig hitelesíteni kell, a jelen ülés jegyzőkönyve hitelesítésére jan. 11 dikét tüzi ki s hitelesítőkül ajánlja *Komlóssy* Dezsőt és *Ábrahám* Lászlót.

A bizottságot elfogadván, következtek:

a pártolás végett küldött feliratok

Szeben vármegyének a kereskedelmi miniszterhez küldött azon feliratát, hogy az utazó ügynököknek a viszont eladással nem foglalkozók házanként felkeresése tiltassék el, — indokainál fogva hasonló szellemével javasolja pártoltatni.

Ellenben Hunyadvármegye feliratát az országgyűléshez és a kereskedelmi miniszterhez, az állampépítészeti hivataloknál mutatkozó személyzet hiány orvoslása, valamint Békés vármegye feliratát az állami és törvényhatósági tisztviselők nyugdíj ügyének egységes rendezése végett — indokolással egyszerűen tudomásul vétetni javasolja.

Papok és tanárok kaszáloi.

Török Gábor erdőmester bemutatja a helybeli ev. ref. egyház behivatalnokai és a kollegium tanárai által használt faesikái kaszálok kimutatását, a melyek kiterjedése mintegy 80 holdra megy.

A bizottság többek hozzászólása után a következő véleményben állapodott meg: Mivel ezen kaszálokat az egyház behivatalnokai és a kollegium tanárai évek kosszu sora óta (a múlt század óta) tényleg és háborítatlanul használják; továbbá mivel azokat rendeltetésüktől elvonni nem lehet ezélja a városnak és mert épen ezért azok nem vehetők többé a város birtokába, a t. főügyész által kifejtett indokoknál fogva is, a melyek között van az is, hogyha továbbra is a város fizeti ezekért az illeték egyenérté-

két, 12—15 év alatt egész értéküket kifizeti, — ezen kaszálók telekkönyvi kiigazítás útján az ev. ref. egyház, illetve a kollegium birtokába bocsáttassanak át.

Luteránus tanítók fadeputatuma.

A helybeli ág. ev. tanítók eddig nem kaptak tüzfát a várostól. Folyamodtak tehát, hogy az ev. ref. és kath. tanítók példájára ők is részesíttessenek ezen jótéteményben.

A jog- és pénzügyi bizottság mielőtt érdemileg nyilatkozott volna a kérelem teljesítése felől, a számvevőség véleményét kívánja hallani. Együttal fölkeri a tanácsot, hogy jövőre az ilyen természetű ügyeket kellően felszerelve és szakvéleménnyel ellátva küldje a bizottság elé.

Szabad-e a város czimerét használni?

A debreczeni, önkéntességre előkészítő iskola igazgatója a város czimere használatának engedélyezését kérte a várostól. A véleményadásra felhívott bizottság a kérelmet nem tartja megadhatónak, mivel ez az iskola nem közintézet, vezetésében a város felügyeletet és befolyást nem gyakorolhat, ténykedéseit felelősséget nem vállalhat.

Csak magyar liturgia.

A debreczeni g. kath. hivek egyházi hatósága ismételten folyamodott a városhoz templom és iskola helyiségül. A bizottság az újabb kérvény következtében szombaton megint tárgyalás alá vette a szegény sorsu gör. kath. polgártársak ügyét s most is ugyanazon javaslatot teszi, amelyet a mult évben hangoztatott. Tudniillik a templom és iskola helyiség kilátásba helyezendő anélkül azonban, hogy a hely-kimutatás *pátronatusi kötelességeket róna a város vállaira*. Az ekként megadandó segélyt még egy új föltételhez kívánja kötni, olyanhoz, amelyet a római szentszék mostanában sokat tárgyalt rideg magatartása provokált. Nevezetesen, hogy a Debreczen város *segítségével létesülő templomban kizárólag magyar nyelvű istentiszteletek tartassanak*.

Kutyák megadóztatása.

Az ebtartási szabályrendelet, mely a tanyai kutyákat kiakarta vonni a megadóztatás alul, a belügyminiszter módosítás végett visszaküldötte. A bizottság lehetőleg alkalmazkodni kívánt a miniszteri kívánságokhoz; de nem hagyhatta figyelmen kívül a speciális debreczeni érdekeket sem. Ezek tekintetbe vételével javasolja, hogy minden nyájörző adómentes legyen; a külső gazdaságokban alkalmazott kutyák közül egy 25 kr., minden többi 50 kr. adóval rovassek meg; a belsőségen lévő kutyákra pedig kivétel nélkül 50 kr. adó vettessék ki. A miniszter azon kívánságát azonban, hogy a portyázás a külsőségekre is kiterjesztessék, a vadászati törvény rendelkezéseinél fogva feleslegesnek, a határ nagy kiterjedése miatt pedig kivihetetlennek találja.

Egyébb ügyek.

Még néhány kisebb ügyet látott el véleménynyel a bizottság. Így a Csanak-féle reáliskolai ösztöndíj alapítvány alapító levelét id. Csanak József által reávezetett nyilatkozattal a közoktatásügyi miniszterhez felterjesztendőnek véleményezi. A Pápay-féle szintén reáliskolai ösztöndíj alapítvány alapító levelének tervezetét pedig a tanács előtt elfogadásra ajánlja. Rápolti Sándor a 3475. sz. háza mellett lévő 100.5 négyszögöl területű városi telket megvenni óhajtja. A bizottság 1206 frtért javasolja az eladást. Az ülés 6 órakor ért véget.

CSARNOK.

A fekete-ruhás leány.

A Debreczeni Ellenőr részére angolból ford.

Fluck Jolán.

— (Folytatás.) —

— Semmi, valóban semmi, válaszolá Despard, talán az az egy, hogy egyáltalában nem volt feltűnő. Már két alkalommal is kísértett s nem vagyok képes egyebet megtudni felőle, mint azt, hogy Fford kisasszonynak hívják.

— Ford, Ford az még nem sokat mond. És nem is szép ugy-e?

— Bizony szép, az az nem is annyira szép, de remek szemei vannak. Egészben véve nem tudnám őt leírni. No, nem tesz semmit, ugy sem fogok vele többé találkozni.

Pedig hát találkozott s a mint könnyen gyanítható, a Valence-ék kerti ünnepélyén. A meleg május hirtelen megváltozott, hűvös, kellemetlen idő volt, az ég beborult s attól lehetett félni, hogy a fényesnek ígérkező ünnepélyt elmossa az eső.

Lady Valence vigasztalhatatlan volt, izgatottan járkált le-fel a pompásan ki díszített kertben s elkeseredett pillantásokat vetett a sötét, vészit jósó felhőkre.

Despard kezeit dörzsölgette, igen hűvösnek találta a levegőt, ekkor észre vette, hogy az üvegház ajtaja hivo-gatólag tárva, nyitva van, belépett rajta s meglegedetten nézett maga körül.

Oly szép volt ott minden. Büszke pálmák terjesztették szét óriási leveleiket. Az exotikus növények számtalan példánya bámulatba ejtette az embert s a pompásnál pompásabb virágok barátságosan üdvözölték a belépő vendéget. Hát még az a kellemes illat, az a jótékony meleg, a mi ebben a kis paradicsomban uralkodott. Despard véghetetlen jól érezte magát a virágok között, nem zavarta őt senki, semmi, ugy látszott, hogy az üvegház teljesen el van hagyatva s a vendégek másutt mulatnak.

— Bárcsak rágyujthatnék, gondolta magában, de e perczen egy női alakot pillantott meg a rhododendron bokrok mögött.

— Valaki még is van itt, de az nagyon csendes lehet. S az a valaki szótlan és mozdulatlanul esodálta a pompás déli növényeket s élvezte a jótékony meleget és esendet, éppen ugy mint ő.

— Ah ismét az a sphinx, ismét a fekete ruhás leány, mondá Despard, a mint jobban szemügyre vette a női alakot.

A leány alig észrevehetőleg elpirult, kissé bosszusan vállat rántott, de azután teljesen közönyös és nyugodt areczsal Despard felé fordult.

— Hogy van Norreys ur? kérdé barátságos hangon. Lássá mi mindig akaratlanul is egymásba ütődünk. — S ezt oly természetesen, oly őszintén mondta, hogy Despard rögtön felismerte, hogy most nem tettet, hanem az igazi, szívből jövő hangján szól.

— Így már sokkal helyesebb, gondolta magában s kissé elmosolyodott mikor eszébe jutott a leány első, falusias fellépése. Most látta őt először nappal s bekellett ismernie, hogy sokkal szebb és sikkesebb, mint sem gondolta.

— Nagysád mindig falun lakott ugy-e? Milyen kellemes is lehet folyton a természetet csodálhatni, a szabad tiszta levegőt élvezhetni s ha néha nagy ritkán megtörténik, hogy az ember társaságba megy, ugy emlékszik mindenkire, a kikkel ott találkozott, hogy később is szinte maga előtt látja őket. Nem így vagyunk mink ezzel szegény városiak. A mi életünk csupa izgalom, csupa változatosság. Ma

itt, holnap ott van az ember; mindenütt új arczok, új ismeretségek, annyira, hogy végre egészen összezavarodunk s azt sem tudjuk kivél, hol és mikor találkoztunk. Rajtam is megesik gyakran, hogy azt hiszem valakiről, hogy a mult héten láttam, pedig bizony már vagy hat hónapja, hogy nem beszéltünk együtt.

A leány figyelmesen hallgatta Despard szavait.

— Igazán nehéz lehet, mondá annyi ismerősre vissza emlékeznie.

— Oh azt meg sem kísértem.

— Mégis csak nagyon szép magától, hogy engem el nem felejtett.

Despard megütközve tekintett a leányra.

— Csak nem akar belőlem gunyt üzni? gondolá magában, de azután teljesen eloszlatta minden aggodalmát a Maisie őszinte, ártatlan arczkifejezése. — Szegény kis leány, hogy lesüti szemeit, hogy elpirul, legyünk egy kissé udvariasak irányába.

— Nem természetem a bókolás, mondá Despard megtörve a csendet, de a mit most mondani szeretnék, olyanféle színben tűnhetne fel nagysád előtt. Azután hirtelen elhallgatott.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, január 9.

Buzát ma mérsékelten kínáltak, a kereslet nem volt. Elkelt lanya irányzat mellett 1000 vagonrakomány mm. 5 krral olcsóbb áron.

Egyéb gabonaművekben gyér forgalom, mellett az árak változlanok maradtak.

Határidő-üzlet.

Az irányzat lanya volt kezdetben, visszafelé irányuló, később némi ingadozások után változatlan maradt.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

	frt
márcz.-ápr.-ra	1897 8.35—8.36
Rozs tavaszra	1897 6.87—6.89
" szept.-re	1897 —.—
Tengeri máj.—jun.-ra	1897 3.90—3.91
" szept.—okt.	1897 —.—
Zab máj.—jun.	1897 5.98—6.00
Repeze aug.—szept.	1897 11.10—11.15

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

	frt
Buza 1897. őszre	8.34—8.35
Rozs 1897 "	6.86—6.87
Tengeri 1897 aug.-szept.-re	5.98—5.99
Zab 1897 "	3.90—3.91
Repeze 1897 "	11.20—11.21

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Juhász István debreczeni lakos eladja 6 hold 498 ööl területű ujosztásu szántóföldjét 1200 frtért Bisotka Gábor és neje Pataki Mária debreczeni lakosoknak.

2. Fekete Antal és neje Sitéri Lidia veszik Kiss Lajos és neje Jobbágy Julianna vendég-uteza 3327. sorszámú házat 400 forintért.

3. A „Debreczeni Első Takarékpénztár“ eladja veres-utcai 462. sorszámú házat 4000 frtért Kovács Endre és neje Komornik Piroška aradi lakosoknak.

4. A „Takarék és Hitelintézet“ részvénytársaság darabos-utcai 486. sorszámú házat megveszik Kovács Dezső és neje Roth Eszter 9900 frtért.

5. Nagy Ferencz és neje Bihari Sára veszik Komlóssy Mihály és neje Szathmári Eszter nagy-cserei kaszálójukat 1200 frtért.

6. Daku Mihály és neje Végh Sára 2 hold 1300 ööl területű ondódi szántóföldjét veszik Csarnai Sándor és neje Vékony Julianna 700 frtért.

Debreczeni városi színház.
Folyó szám 108. Bérlet 78. szám.

Kedden, 1897. január hó 12-én:
itt először: Ujdonság:

A becsületbiró.

Szimmü 3 felvonásban, írta: Bosnyák Zoltán.

Holnap szerdán január 13-án:

másodszor:

Ugyanez.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Ifj. Gily Ede.

1537. v. k. sz.
1896.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak 31758/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint Katty József részére Albert István és társa debreczeni lakosoktól 316 frt 80 kr. tőke, ennek esedékes 6% kamatai és eddig összesen 77 frt 72 kr. perköltség erejéig 1896. évi szept. hó 8. és 10-én bírósággal lefoglalt és 364 frtra becsült butorok, szürok és egyebekből álló ingóságok 1897. évi január hó 23-án délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és Csokonai-utca 1460. sz. a megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbit igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1897. évi január hó 4-én.

Sugár Gyula,

51-1-1

bírói kiküldött.

Eladó száraz hasított

akácztuzifa

házhoz szállítva m. ölenként
13 forintért.

Megrendelhető: **Tóth Gyula** vas-
kereskedő üzletében. 41-3-2

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a
közelgő farsangra már raktárra
érkeztek a

legújabb ←

15-0-10

Farsangi divat-

→ czikkék:

színes selymek, világos színű
divatszövetek,
selymes Zephirek, szerb
vásznak, mosó Batistok, le-
gyezők, szalagok, keztyük.

Butorszövetek
óriási választéka

megtekinthető

Kunz József és Társa

czég

összes kirakataiban.

Mindenféle szőnyeg, függő-
göny, takaró, pokrócz, paplan,
matrác, lakás berendezési
és ágyfelszerelési czikkek
nagy raktára.

27-100-4

Báli meghívók,
Tánczrendek,
Eljegyzési és es-
ketési meghívók,
Névjegyek,
Levélpapírok

elegáns kasszettákban

csinos kivitelben és jutányosan kap-
hatók a

CSOKONAI

nyomda és kiadó részvény-
társaságnál.

Meghívás.

A HAJDUMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR

1897. január 17-én délelőtt 10 órakor

Hajdu-Szoboszlón, saját helyiségében

Rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

TÁRGYAK:

1. Az 1896. évi zárszámadás, mérleg, igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, a nyereség felosztására vonatkozó javaslattal és a felmentvény megadása.
2. Az elősorolt tárgyakkal összefüggésben levő a közgyűlés előtt legalább három nappal az igazgatósághoz beadott indítványok.
3. Az igazgató és hivatalnokok megbízásuk ideje lejárván, azok helyeinek betöltése
4. Az alapszabályok 63. és 77. §-ai érte mében kilépő 6 igazgatósági és 8 választmány tag újbóli választása.

A mérleg és az összes számadások az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével folyó hó 8-tól kezdve az intézet helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Figyelmeztetnek a t. részvényesek, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek gyakorolhatják az őket megillető jogokat, a kik részvényeiket a le nem járt szelvényekkel a közgyűlés előtt három nappal a társulat pénztáránál letéteményezik Kelt Hajdu-Szoboszlón, 1897. január 1-én.

Az igazgatóság.

34-3-3

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Szeplő, májfoltok és az arc minden tisztátalansága ellen legjobb szer a
Dr. Sichulsky arczenőse.

Egy tégely ára 50 kr.

Kitünő hatású bedörzölő szer **csusz, készvény és derékfájás ellen, rándulás**
vagy hülés okozta ideg- és izom fájdalmakat biztosan megszünteti a ma már
nagy elterjedtségnek ösvendő

PARADICSOM SZESZ

nagy üveg 1 forint, fél üveg 50 krajczár.

Köhögés, rekedtség, nátház ellen biztosan hat a

Dr. Balassa mellthea,

egy doboz 20 kr.

Felsorolt szerek kaphatók

FÜLEKY PÁL gyógyszerertárában

DEBRECZEN, Péterfia.

9-25-12